

En tot moment hem volgut separar la part més esportiva que suposa anar en bicicleta de la banda més espiritual. Encara que sembla estrany, quan pedales, a més de l'esforç físics, també se t'obre el pensament intentant buscar respostes a les preguntes fonamentals de la vida: què som?, d'on venim i anem?, per què som el què som en la immensitat de l'univers? No estic segur que haguem trobat una resposta definitiva a totes aquestes preguntes, però en la nostra experiència hem trobat durant el camí l'amistat anònima de totes

aquelles persones que ens han atès. Des del germà franciscà d'Arantzazu que va segellar-nos la credencial i va donar-nos els seus millors consells de ruta, fins la cordialitat de la Veronica Pop, a Verdú, al donar-nos una pinzellada de la vida de Sant Pere Claver, en totes elles hi hem trobat bondat i amistat. Volem recordar també, especialment, la persona que vam trobar a Alfaro, que havia viscut quaranta anys a Barcelona i que, ara jubilat, ha tornat al seu poble. Es va interessar molt per la nostra fita fins acompanyar-nos a un bon lloc per dinar.

A tots, a tots ells, persones anònimes, una abraçada. Gràcies a tots.

Mirant enrere pensem que tot ha passat molt ràpid. Només sis dies. Segurament fer el camí en tres o quatre dies més hauria estat el temps ideal, amb etapes un xic més curtes però no teníem tant temps. Tot i això, mentre pedalàvem i malgrat l'esforç físic, hem tingut molt moments de silenci personal, de meditació, d'escoltar la natura: ocells, aigua, vent... També d'una certa espiritualitat. Des del silenci impressionant de l'interior de l'església del santuari d'Arantzazu fins l'acolliment de les persones amb qui hem tingut relació al llarg del camí pensem que l'experiència és inoblidable. El contacte humà igualment magnífic. Tota la gent dels diferents llocs que hem visitat ens han atès amb simpatia i amabilitat. Amb aquesta crònica voldríem animar tothom que tingui ganes de provar noves experiències fent activitats senzilles com caminar o pedalar en bicicleta. Animeu-vos i penseu que si no ho podeu fer tot de cop, també es pot fer per etapes en diferents èpoques. Si no teniu massa temps us recomanem els darrers 100 km, de Verdú a Manresa, passant per Montserrat en tres o quatre dies. Segur que podeu trobar un espai a les vostres vides per fer-ho. Ànim i, tant si ho proveu com si no, que tingueu bon camí a la vostra vida.

Ara passats ja uns dies, com el bon vi que reposa, sovint ens venen al cap totes els moments passats. Els guardem amb satisfacció al nostre cor i voldríem que molta gent tingues temps de trobar uns dies per viure aquesta experiència, l'experiència del CAMÍ IGNASIÀ.

Ignasi Solernou i Joana Nuvau de Manresa